

— III tromesečje —

4. jul 2015.

1. BOG NEOSTVARLJIVOG

Zadatak propovedanja Jevandelja celome svetu u ovom naraštaju možda izgleda neostvarljiv, ali Bog je Bog neostvarljivog. Kada Sveti Duh bude izliven u punini svoje moći, srca će biti dirnuta, životi će se promeniti, a Božja poruka o istini za poslednje dane nezadrživo će se proširiti. Naši sinovi i naše kćeri, koji su se odvojili od Isusa, vратиće se svom domu. Oni koji su napustili crkvu obratiće će se Bogu svoga detinjstva. Tvrda srca će omekšati, a zatvoreni umovi će se otvoriti. Zemlje koje su se odupirale Jevandelju postaće plodno polje za primanje Božje istine. Zemlja će se „zasvijetliti od slave Njegove“. (Otkrivenje 18,1) Božje delo na Zemlji biće završeno i Isus će doći.

Nebeska sila delovala je na dan Pedesetnice iz dva razloga: Prvo, navršilo se vreme! Sveti Duh izlio se na učenike kao potvrda da je Hristova žrtva prihvaćena na Nebesima. Silazak Svetoga Duha bio je božanski znak da učenici imaju Prijatelja neposredno pored Božjeg prestola, koji će ih ovlastiti da ispune Njegovu misiju. Sat je otkucao trenutak u božanskom vremenskom rasporedu na Nebu i Sveti Duh je izliven u svoj svojoj sili. „Hristos je dao svoga Predstavnik, treće Lice Božanstva, Svetoga Duha. Ovaj dar ne može se nadmašiti.“ (*Christ Triumphant*, p. 301)

Drugi razlog zbog koga je Sveti Duh bio izliven može se potražiti u činjenici, koja ističe da su učenici ispunili sve uslove. Nešto neshvatljivo događalo se u toku tih deset dana u Gornjoj sobi, nešto što ih je pripremiло da prime Svetoga Duha u svoj Njegovoj sili. U prvom stoleću, učenici su primili silu Svetoga Duha da pokrenu

propovedanje evanđeoske vesti. Božja Crkva poslednjeg vremena primiće puninu sile Svetoga Duha da dovrši zadatak propovedanja Jevanđelja svetu.

Krštenje Svetim Duhom nije nešto što treba jednom da zatražimo, niti je to neko slavno iskustvo, koje čežljivo čekamo da se dogodi u budućnosti. Ispunjavanje Svetim Duhom je iskustvo koje treba da tražimo svakoga dana. „Svaki radnik u Božjem delu treba da upućuje svoje molitve Bogu za svakodnevno krštavanje Svetim Duhom. Čete hrišćanskih radnika treba da se okupljaju i traže posebnu pomoć, nebesku mudrost, da bi znali kako da planiraju i mudro rade.“ (*Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 34)

Došlo je vreme. Čas je otkucao. Naš Gospod danas poziva svoju Crkvu da ispuni uslove.

Predlog

Razmišljajte i molite se pojedinačno ili u grupama:

- Kako da pripremimo svoje srce da primi puninu sile Svetoga Duha?
- Postoji li nešto u našem životu što sprečava izlivanje Svetoga Duha?
- Da li su naša srca spremna da prime obećani pozni daž

11. jul 2015.

2. NAJVEĆA POTREBA CRKVE

Oživljavanje istinske pobožnosti među nama je najveća i najhitnija od svih naših potreba. Težnja tome treba da bude naš prvi posao. Moramo ulagati ozbiljne napore da steknemo Gospodnji blagoslov, ne zato što Bog nije spreman da izlije svoje blagoslove na nas, već zato što mi nismo spremni da ih primimo. Naš nebeski Otac je spremniji da Svetoga Duha izlije na one koji Ga traže od Njega, nego što su zemaljski roditelji voljni da daju dobre darove svojoj deci. Međutim, naš je posao da, priznanjem, poniznošću, pokajanjem i ozbiljnom molitvom ispunimo uslove pod kojima je Bog obećao da će nam osigurati svoj blagoslov. Probuđenje može da se očekuje samo kao odgovor na molitvu. Dok su ljudi lišeni Svetoga Duha, oni ne mogu da cene pro-

povedanje Reči, ali, kada sila Duha bude dirnula njihovo srce, održane propovedi neće ostati bez uspeha. Usmeravani učenjima Božje reči, objavama Njegovog Duha, uz iskazivanje zdrave razboritosti, oni koji prisustvuju našim sastancima mogu da steknu dragoceno iskustvo i, kada se vrate svome domu budu spremni da šire zdrav uticaj.

Stari zastavnici su znali šta znači boriti se s Bogom u molitvi i uživati u izlivanju Njegovog Duha. Međutim, oni polako nestaju s pozornice delovanja; i ko dolazi da zauzme njihovo mesto? Kakvo je stanje naraštaja koji dolazi? Da li smo obraćeni Bogu? Da li smo svesni dela koje se obavlja u Nebeskom svetilištu ili očekujemo da neka prinudna sila zahvati Crkvu i da nas primora da ustanemo? Da li se nadamo da ćemo videti celu Crkvu kako se budi? Takvo vreme nikada neće doći!

U Crkvi ima neobraćenih ljudi, koji se neće udružiti u ozbiljnoj, pobedonosnoj molitvi. Mi se moramo uključivati u delo kao pojedinci. Moramo se više moliti, a manje govoriti. Bezakonje se umnožilo, i ljudi moraju naučiti da se ne zadovoljavaju obličjem pobožnosti, bez Njegovog duha i Njegove sile. Ako nameravamo da ispitamo svoje srce, da odbacimo svaki greh, da ispravimo svoje zle sklonosti, naša duša neće biti obuzeta taštinom; nećemo se oslanjati na sebe, jer ćemo stalno biti svesni da je naša uspešnost jedino u Bogu

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White) 18. jul 2015.

18. jul 2015.

3. SVETLOST SVETU

Od svakog vernika Crkve treba da se širi stalna svetlost prema svetlu, tako da ljudi ne moraju da se pitaju: Šta ti vernici čine više nego ostali ljudi? Treba da nastupi i mora da bude ostvareno smanjivanje usaglašenosti sa svetom, do napuštanja svake sličnosti sa zlom, tako da se osujeti svaka prilika protivnicima. Mi ne možemo izbeći prigovore; oni će doći; ali moramo biti vrlo pažljivi da nas ljudi ne ukoravaju zbog naših grehova ili nepažljivosti, već samo Hrista radi!

Nema ničega čega se sotona toliko plaši koliko mogućnosti da Božji narod pročisti put i ukloni svaku prepreku, tako da Gospod

može da izlije Svetoga Duha na svoju oslabljenu Crkvu i na nepokajanu zajednicu. Kada bi sotona uspeo da nametne svoju volju, nikada ne bi nastupilo još jedno probuđenje, veliko ili malo, sve do kraja vremena. Međutim, nama nisu nepoznati njegovi lukavi postupci. Mi se možemo odupreti njegovoj sili. Kada bude pripremljen put Božjemu Duhu, blagoslovi će se pojaviti. Sotona više neće moći da zadržava pljuskove blagoslova, koji će se izlupati na Božji narod kao što ne može da zatvori prozore neba da kiša ne pada na zemlju. Zli ljudi kao i đavoli ne mogu da spreče Božje delo, ili da uklone Njegovu prisutnost sa skupova Božjeg naroda, ukoliko on bude, skrušenog i poniznog srca priznao i odbacio svoje grehe i verom se uhvatio za Njegova obećanja. Svako iskušenje, svaki suprotni uticaj, bilo otvoren ili potajan, može se uspešno savladati, „ne silom, ni krjepošću, nego duhom mojim, veli Gospod nad vojskama“. (Zaharija 4,6)

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White)

25. jul 2015.

4. CRKVA TREBA DA USTANE I DA SE POKAJE

Crkva treba da ustane i da se pokaje pred Bogom što ponovo upada u stare grehe! Neka se stražari probude, neka trubom daju jasan znak. Mi treba da objavimo jasnu opomenu. Bog zapoveda svojim slugama: „Viči iz grla, ne usteži se, podigni glas svoj kao truba, i objavi narodu Mojemu bezakonja njegova i domu Jakovljenu grijeha njihove!“ (Isaija 58,1) Moramo zadobiti pažnju naroda; ukoliko to ne postignemo, svi naponi biće uzaludni.

Crkva treba da ustane i obavlja delo. Božji Duh nikada neće moći da otpočine na njoj ukoliko mu ona ne pripremi put. Treba da nastupi ozbiljno ispitivanje srca. Treba da se sjedinimo u istrajnim molitvama i da se verom uhvatimo za Božja obećanja. Treba da otpočne, ne odevanje u kostret, kao u stara vremena, već duboka poniznost duše. Mi nemamo nikakvog razloga da sebi čestitamo i da se uzdižemo. Treba da se ponizimo pod moćnu ruku Božju. On će se pojaviti da uteši i blagoslovi one koji ga istinski traže.

Posao je pred nama; hoćemo li ga se prihvatiti? Mi moramo da radimo brzo, moramo istrajno da idemo napred. Moramo da se pripremimo za veliki dan Gospodnji. Mi nemamo vremena za gubljenje, nemamo vremena da se bavimo sebičnim poduhvatima. Svet se mora opomenuti. Šta kao pojedinci činimo da obasjamo svetlošću druge? Bog je svakome čoveku ostavio njegov posao; svaki pojedinac treba da obavi svoj deo, i zato ne smemo da zanemarimo ovo delo ukoliko ne želimo da dovedemo u opasnost svoju dušu

Predlog

Pozovite vernike da se u tihoj, ličnoj molitvi obrate Bogu i zatraže Božje vođstvo u pronalaženju svog mesta u Božjem velikom planu.

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White)

1. avgust 2015.

5. BOG DAJE RODOVE VERE

Apostol kaže: „Jer se srcem vjeruje za pravdu!“ (Rimljanima 10,10) Niko ne može da veruje srcem za pravdu i stekne opravdanje verom, ako nastavi da čini ono što je Bog zabranio u svojoj Reči ili zanemarujući ijednu poznatu dužnost.

Istinska vera će se pokazati u dobrim delima; jer su dobra dela rod vere. I dok Bog deluje u srcu, a čovek pokorava svoju volju Bogu i saraduje sa Bogom, on u životu čini ono što Bog Svetim Duhom čini u njemu i tako se uspostavlja sklad između namera srca i životne prakse. Svaki greh moramo odbaciti kao odvratno delo koje je raspelo Gospoda života i slave i kao vernici moramo da stičemo sve snažnije iskustvo nastavljajući da činimo Hristova dela. Neprestanim pokoravanjem lične volje, stalnom poslušnošću, stiće se blagoslov posvećenja.

Oni koji su opravdani verom imaju srce koje se drži Gospodnjih puteva. Kada čovekova dela ne odgovaraju njegovom ispovedanju vere, to je dokaz da nije opravdan verom. Jakov kaže: „Vidiš li da vjera pomože djelima njegovijem, i kroz djela savrši se vjera!“ (Jakov 2,22)

Vera koja ne podstiče na dobra dela ne može da opravda dušu! „Vidite li, dakle, da se djelima pravda čovjek, a ne samom vjerom!“

(Jakov 2,24) „Vjerova Avraam Bogu i primi mu se u pravdu.“ (Rimljanima 4,3)

Tamo gde ima vere, ima i dobrih dela. Bolesni se posećuju, siromašni zbrinjavaju, siroti i udovice ne zanemaruju, neodeveni se odevaju, odbačeni hrane. Hristos je prolazio čineći dobro i kada se ljudi sjedine s Njim, vole Božju decu, a krotost i istina upravljaju njihovim koracima. Izraz na licu pokazuje njihovo iskustvo, a ljudi prepoznaju da su bili s Isusom i da su se naučili od Njega. Hristos i vernik postaju jedno, i lepota Njegovog karaktera pokazuje se u onima koji su životno povezani s Izvorom snage i ljubavi.

Predlog

Pozovite vernike da se u tihoj molitvi obrate Bogu da im pokaže kako da u toku sledeće sedmice na praktičan način pokažu svoju veru.

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White)

8. avgust 2015.

6. NAŠ DEO U BORBI VERE

Da bismo stekli blagoslove Božje blagodati, moramo da ispunimo svoj deo; moramo verno raditi i donositi rodove dostojne pokajanja. Mi smo Božji saradnici.

Mi treba da učinimo sve što možemo sa svoje strane da bismo se borili u dobroj borbi vere. Mi treba da se rvemo, da radimo, da se trudimo, da se mučimo da uđemo na uska vrata! Uvek treba da imamo Gospoda pred sobom. Imajući čiste ruke i čisto srce, treba da se trudimo da budemo na čast Bogu na svim svojim putevima. Pomoć nam je osigurana u Onome koji je moćan da spase. Duh istine i svetlosti oživeće nas i obnoviti svojim tajanstvenim delovanjem: jer sva naša duhovna napredovanja dolaze od Gospoda, a ne od nas. Pravi radnik imaće božansku snagu da mu pomogne, ali besposličara Božji Duh neće podržavati.

U izvesnom smislu upućeni smo na svoje snage; treba da se ozbiljno trudimo da budemo revni i da se pokajemo, da očistimo svoje ruke i svoje srce od svake prljavštine; treba da dostignemo najviša

merila, verujući da će nam Bog pomoći u našim naporima. Mi moramo tražiti ako hoćemo da nađemo; moramo tražiti u veri; moramo kucati da bi nam se vrata mogla otvoriti. Biblija uči da sve što se tiče našeg spasenja zavisi od našeg ponašanja. Ako budemo propali, odgovornost će potpuno počivati na nama. Ako nam je mogućnost pružena, i ako prihvatimo Božje uslove, možemo se uhvatiti za večni život. Mi moramo doći Hristu u veri, mi moramo biti marljivi da utvrdimo svoj izvor i svoj poziv.

Dela bez vere su mrtva, ali je i vera bez dela mrtva. Dela nas nikada neće spasti; Hristove zasluge biće dovoljne. Ako budemo verovali u Njega, Hristos će učiniti da svi naši nesavršeni napori budu prihvatljivi pred Bogom. Vera koja se traži od nas nije vera koja ne čini ništa; spasonosna vera je vera koja deluje preko ljubavi i čisti dušu. Onaj koji će podignuti Bogu svete ruke bez gneva i premissljanja (1. Timotiju 2,8), hodiće razumno putevima Božjih zapovesti.

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White)

15. avgust 2015.

7. POVEZANOST SA HRISTOM – PRIVIDNA ILI STVARNA?

U Crkvi ima i vernika i nevernika. Hristos je te dve klase predstavio u kratkoj priči o čokotu i lozi. On ovako opominje svoje sledbenike: „*Budite u Meni i Ja u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na čokotu, tako i vi, ako u Meni ne budete. Ja sam Čokot, a vi loze: i koji bude u Meni i Ja u njemu, on će roditi mnogo rod, jer bez Mene ne možete činiti ništa.*“ (Jovan 15,4,5)

Postoji velika razlika između lažnog jedinstva i stvarne veze sa Hristom, koja se održava zahvaljujući veri. Priznavanje istine dovodi čoveka u Crkvu, ali to još ne dokazuje da on ima životnu vezu sa živim Čokotom. Ipak, dobili smo pravilo po kome se pravi učenici mogu razlikovati od onih koji tvrde da slede Isusa ali nemaju vere u Njega. Jedna grupa donosi rod, a druga je bezrodna. Jedna je često podložna Božjem nožu koji je klemi tako da može doneti više roda, a druga, kao uvenula loza, mora da se odvoji od živog Čokota...

Vlakna loze su skoro istovetna sa onima u čokotu. Prenošenje života, snage i plodnosti sa čokota na loze odvija se stalno i bez smetnji. Koren šalje hranu kroz loze. Takav je i odnos pravog vernika sa Hristom. On nastava u Hristu i dobija svoju hranu od Njega.

Ovaj duhovni odnos se uspostavlja vežbanjem lične vere. Ova vera mora sa naše strane da izrazi vrhunsku ljubav, savršeno oslanjanje, potpuno posvećenje. Naša volja mora da se potpuno pokori božanskoj volji; naša osećanja, želje, interesi i cast da se izjednače s napredovanjem Hristovog carstva i čašću Njegovog dela, tako da stalno primamo blagodat od Njega, a Hristos dobija zahvalnost od nas.

Kada se obrazuje ova bliska povezanost i zajedništvo, naši gresi prenose se na Hrista, a Njegova pravednost uračunava nama. On je bio učinjen grehom nas radi da bismo mi mogli da u Njemu postanemo pravedni pred Bogom. Mi imamo pristup Bogu preko Njega; prihvaćeni smo u Ljubljenome...

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White)

22. avgust 2015.

8. NEMAMO VREMENA ZA GUBLJENJE

Mi nemamo vremena za gubljenjem. Ne znamo koliko brzo se naša proba može završiti. Imamo samo kratak život, i ne znamo kako skoro će strela smrti pogoditi naše srce. Ne znamo koliko brzo možemo biti pozvani da ostavimo svet i sve njegove interese. Večnost se prostire pred nama. Zavesa će upravo biti podignuta. Samo još nekoliko kratkih godina i za svakoga, koji se sada ubraja među žive, biće izdata zapovest:

„Ko čini nepravdu, neka još čini nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu, i ko je svet, neka se još sveti.“ (Otkrivenje 22,11)

Moramo napustiti hiljade tema koje privlače našu pažnju. Ima pitanja koja troše naše vreme i zahtevaju istraživanje, ali se ne završavaju. Najviši interesi zahtevaju veliku pažnju i energiju koje se tako često daju nevažnim pitanjima.

Prihvatanje novih teorija samo po sebi ne daje novi život duši. Čak i upoznavanje s činjenicama i teorijama, koje su važne same po sebi, ima malu vrednost ukoliko se ne primeni u praktičnom životu. Nama je potrebno da osetimo svoju odgovornost da nahranimo svoju dušu hranom koja će ojačati i podstaknuti duhovni život ...

Pitanje koje treba da proučimo glasi: „Šta je istina – istina koja treba da se neguje, voli, poštuje i sluša?“ ...Ono što ljudi treba da se pitaju u ovo vreme glasi: „Šta je istina koja će nas osposobiti da zadbijemo spasenje svojih duša?“

(Izvor: TRUE REVIVAL, *The Church's Greatest Need*, Ellen G. White).

29. avgust 2015.

9. DEFINICIJA VERE

Vera prijanja za obećanje Svetoga Duha kao za božansku stvarnost. Ona veruje u Hristovo obećanje da će u obilnoj meri dati svoga Svetoga Duha. Vera je Božji dar (Rimljanima 12,3). „Vera koja nas osposobljava da primamo Božje darove i sama je dar od koga je određena mera usađena u svako ljudsko biće. Ona raste kada se vežba u primanju Božje reči. Da bismo ojačali veru, moramo je često povezivati s Rečju.“ (*Vaspitanje*, str. 253.254) Kada budemo gledali Isusa preko Njegove reči, Duh koji je nadahnuo Reč učiniće da raste naša vera (Rimljanima 10,17).

Vera, u stvarnosti, označava poverenje. „Vera je poverenje u Boga – verovanje da nas On voli i da zna šta je najbolje za nas. Ona nas tako navodi da umesto svoga, izaberemo Njegov put. Umesto našeg neznanja, ona prihvata Njegovu mudrost; umesto naše slabosti, Njegovu silu; umesto naše grešnosti, Njegovu pravednost. Naš život, mi sami, sve je to Njegovo; vera priznaje Njegovo pravo vlasništva i prihvata blagoslove koje ono donosi. Istina, čestitost, neporočnost, istaknuti su kao tajna uspeha u životu. Vera nas upravo nadahnjuje ovim načelima.“ (*Vaspitanje*, str. 253; original)

Na dan Pedesetnice, „sve više i više apostoli su pružali ruku vere“ i „pod uticajem Svetoga Duha čak su i najslabiji, pokazujući veru u Boga, naučili da usavršavaju poverene sposobnosti i postanu posvećeni, uglađeni i oplemenjeni“. (*Apostolska crkva – Hristovim tragom*,

str. 24.33). To iskustvo može da postane i naše. Sveti Duh čezne i da produbi i uveća našu veru. Naša vera raste u sadržini bliskog odnosa s Isusom Hristom.

Tri praktična načina da uvećamo svoju veru:

- Očekuj od Svetoga Duha da poveća tvoju veru, dok budeš proučavao Božju reč. Pristupi ličnom proučavanju Biblije s osećanjem očekivanja. Veruj Duhu, koji je nadahnuo Bibliju, da će obaviti čudesne promene u tvom životu, ako istraješ u proučavanju Reči.
- Primeni obećanja iz Božje reči u svom životu. Da bi primio blagoslove od proučavanja Biblije, njene pouke moraš uvesti u svoj život.
- Deluj na osnovu „mere vere“ koju je Bog već stavio u tvoje srce. Gledaj dalje od trenutnih okolnosti u svom životu i sagledaj blagoslove koje je Bog pripremio za tebe u bliskoj budućnosti. Ako te Sveti Duh nadahne da nešto učiniš, učini to verujući da ćeš biti bogato nagrađen ukoliko deluješ u skladu s Njegovom rečju.

5. septembar 2015.

10. JEDINSTVO OSEĆANJA, MISLI I DELA

„Među ovim prvim učenicima vidljive su bile izrazite razlike. Tre, „Među ovim prvim učenicima bile su vidljive izrazite razlike. Trebalo je da postanu učitelji svetu, iako su predstavljali veoma različite tipove karaktera. Da bi uspešno obavili delo na koje su bili pozvani, ovi ljudi, koji su se toliko razlikovali po prirodnim osobinama i životnim navikama, trebalo je da postignu jedinstvo osećanja, misli i postupaka. Isusov cilj je bio da im pomogne da ostvare to jedinstvo.“ (*Apostolska crkva – Hristovim tragom* str. 14)

Šta podrazumeva jedinstvo osećanja, jedinstvo misli i jedinstvo delovanja?

Jedinstvo osećanja odnosi se na istinsku međusobnu ljubav i poštovanje. Uprkos ličnim razlikama, rani hrišćani u Hristu su osećali ljubav jedni prema drugima, ljubav koja je bila očigledna za one koji

su ih posmatrali. Apostol Jovan savetovao je vernike ovim rečima: „Ljubazni, da ljubimo jedan drugoga, jer je ljubav od Boga; i svako koji ljubi od Boga je rođen.“ (1. Jovanova 4,7)

Jedinstvo misli odnosi se na zajednički osnovni sistem verovanja. Učenici su se sjedinili u Hristu i Njegovim učenjima. Ovo poverenje u Njegova učenja ih je sjedinilo. Njihovo razumevanje istine koju je On propovedao povezalo ih je vezama zajedništva. Njihovo prihvatanje doktrina koje je On iznosio dalo im je zajednički cilj.

Jedinstvo u delovanju odnosi se na njihovo razumevanje i prihvatanje misije. Učenici su se usredsredili na dovršavanje zadatka koji im je dao njihov Učitelj. Vest o Njegovoj ljubavi prema svetlu, vatreno su propovedali. Bili su obuzeti propovedanjem Jevanđelja gde god je to bilo moguće. Nisu dozvoljavali svom različitom ličnom mišljenju da stane na put obavljanju Hristove misije.

Sve to dovodi nas do nekih značajnih pitanja, koja se odnose na naš sadašnji život

- Ima li trenutaka kada moje lično mišljenje stvara sukobe u mom domu ili u crkvi? Šta mogu da učinim da smanjim te sukobe?
- Ukoliko gajim osećanje netrpeljivosti prema nekom drugom verniku Crkve, koje korake mogu da učinim da umanjim sukobe?
- Ako me je neko nepotrebno povredio, a ja se borim da unapredim odnose s osobom koja me je povredila, na koji način mogu da premostim provaliju u odnosima?
- Kako lično učestvovanje u misiji Crkve unapređuje jedinstvo u crkvi? Da li sam se uključio u neki vid svedočenja dušama? Ako nisam, zašto ne zatražim od Isusa da me povede prema onome što On želi da budem i da činim?

Predlog

Pozovite vernike da se u tihoj molitvi obrate Bogu imajući na umu spomenuta pitanja.

12. septembar 2015.

11. DAJTE NAJBOLJE

Čitajte: Jevanđelje po Jovanu 2,1-11.

„Kao što ljudi prvo iznose najbolje vino, a zatim ono koje je lošije, tako čini i svet sa svojim darovima. Ono što on nudi može da zadovolji oko i općini čula, ali to neće zadovoljiti potrebe duše. Vino se pretvara u gorčinu, veselje u tugu. Ono što je započelo pesmom i veseljem završava se umorom i odvratnošću.

Međutim, Isusovi darovi su uvek sveži i novi. Svečanost koju On sprema za dušu uvek daje zadovoljstvo i radost. Svaki novi dar povećava sposobnost primaoca da ceni i uživa u Gospodnjim blagoslovima. On daje milost za milost. Izvor blagoslova neće presušiti. Ako ostanete u Njemu, činjenica da danas primате bogati dar obezbeđuje primanje još bogatijeg dara sutra.“ (*Čežnja vekova*, str. 114)

Isus od nas traži doslednost na fakultetu, na poslu, u domu, u crkvi i, najvažnije od svega, u našoj zajednici sa Njim.

Mnogi supružnici, posle više godina braka, ne nastavljaju da poštuju svoje bračne drugove kao osobe koje su im nekada prilazile s ljubavlju, privrženošću, vremenom i pažnjom. Mnoge crkve ne nastavljaju da podržavaju i poštuju svoje pastore, starešine, vođe mladih, kada se umore posle mnogo godina vredne službe. Čak i nastavnici propuštaju da pohvale radove svojih učenika koje su oni započeli snažno i s ubeđenjem, a na kraju ih pretvorili u slab i bled zaključak. Propuštamo da uzdignemo Hrista, kada se revnost i težnja, koju smo nekada imali prema Njemu, pretvori u brzo mrmljanje nad hranom i kratku molitvu pre spavanja.

Kao što su Isusovi darovi novi svakog jutra, tako i mi svakog jutra treba da se probudimo odlučni da damo sve od sebe u svemu što radimo. U našoj duhovnoj zajednici, u našem domaćinstvu i u svim oblastima našeg života, treba stalno da dajemo samo svoje najbolje.

Bog ne želi da svoje najbolje sačuvamo za kraj. Konačno, ne znamo šta sutra donosi. Pogledajte šta On kaže u Jevanđelju po Mateju 6,34: „Ne brinite se, dakle, za sutra; jer sutra brinuće se za se. Dosta je svakom danu zla svojega.“

Dajmo Bogu svoje najbolje – danas.

19. septembar 2015.

12. ISUS JE NAŠ PRIMER PONIZNOSTI

Spasitelj je ostavio slavu Neba da dođe na ovaj grešni svet. Ostavio je zajedništvo s Ocem, poštovanje anđela, obožavanje nebeskih bića. Apostol Pavle opisuje Isusovo iskustvo sledećim rečima: „Ponizio je sam Sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove. Zato i Bog Njega povisi i darova Mu ime koje je veće od svakoga imena.“ (Filibljanima 2,8.9)

Poniznost je služenje iz ljubavi bez suvišnog isticanja vlastite važnosti. Ona je stalno usredsređena na potrebe drugoga. U poniznom srcu, ja nikada nije u središtu svemira. Poniznost nas navodi da se usredsređujemo na druge. Njeno usmerenje je u davanju, a ne u primanju. Ona želi samo dobro bližnjima i ne služi se njima da postigne svoje ciljeve. Poniznost je karakteristika koju Bog najviše ceni:

„Ništa ne činite uprkos ili za praznu slavu; nego poniznošću činite jedan drugoga većim od sebe. Ne gledajte svaki za svoje, već i za druge.“ (Filibljanima 2,3.4)

U toku sledećih dana zatražimo od Gospoda da nam udeli ponizno srce. Molimo se usrdno da izvadi svaku oholost iz naših srca. Tražimo da se naše misli ispune željom da služimo drugima. Dozvolimo Bogu da odstrani svaku sebičnost i pohlepu iz našeg srca. Neka Sveti Duh razobliči svaku oholost, sebično častoljublje, takmičarski duh, želju za prevlašću. Kada On to učini, otvorimo svoje srce Isusovoj sili očišćenja i imajmo na umu da nas Bog često prvo uči strpljenju i poniznosti pre nego što će se useliti u nas – da nas često spušta pre nego što će nas uzdići.

26. septembar 2015.

13. SVEDOČENJE: SVRHA IZLIVANJA SVETOGA DUHA

Kada Crkva pokazuje malo interesovanja prema svedočenju, pruža i malo dokaza o delovanju Svetoga Duha. Zašto bi Bog izlivaio svoga Svetoga Duha u punoj sili osposobljenosti za svedočenje ako Njegov narod pokazuje malo zainteresovanosti da svedoči? Sila Sve-

toga Duha nije sama sebi svrha. Obećani pozni dažd treba da obavi misiju, ona treba da učini da Jevanđelje stigne svetu. Molitva koja u svom središtu nema svedočenje, može da nas navede na sebični fanatizam. Proučavanje Biblije bez želje za svedočenjem može da navede na samopravedni formalizam. Fariseji su se molili i svakodnevno satima proučavali Pismo, ali su Isusa ipak osudili na smrt. Zašto? Postoji samo jedan jednostavni razlog: Njihov prema sebi usmereni sebični život nije ostavljao mesta za nesebičnog Mesiju.

Suprotno tome, svedočenje izgladnjuje sebičnost do smrti. Iskrena molitva, ozbiljno proučavanje Biblije i revnosno svedočenje predstavljaju ključ za svako istinsko probuđenje. Osnovna svrha molitve i proučavanja Biblije je da nas približi Isusu tako da nam On može poveriti silu Svetoga Duha da bismo moćno svedočili. Pozni dažd neće biti izliven da bismo proslavili svoje ja. On se neće izliti da bi pokrenuo samozadovoljne vernike da postanu vatreni svedoci. Upravo, delo ranog dažda Svetoga Duha je da nas osvedoči u postojanje greha, da nas ojača da se suočimo s neprijateljem i preuredimo svoje želje za svedočenjem. Pozni dažd dolazi s ciljem da se dovrši delo Božje blagodati u našem životu i u svetu.

Šta je vaša osnovna želja u životu? Da li čeznete za silom Svetoga Duha da ojača vaše svedočenje? Da li redovno delite svoju veru s drugima? Sveti Duh biće izliven u sili poznoga dažda na one koji svedoče za Isusa tako da se Božje delo na Zemlji može završiti, a mi možemo biti odvedeni svome domu. Da li ste spremni da preuredite svoje želje u životu i da se odlučite da budete mnogo verniji svedoci za Isusa? Hoćemo li potisnuti u stranu svoje lične želje i posvetiti svoj život jedinom važnom cilju – da zadobijamo izgubljene za Hrista? Okolnosti u kojima živimo se razlikuju. Naše porodice i odgovornosti su drugačije. Ne mogu svi da čine isto. Jednostavno kažimo Bogu da želimo da delimo Njegovu ljubav sa drugima i dozvolimo Njemu da nas vodi